

228

Beschikking van de Minister van Justitie van 19 mei 1988, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de In- en uitvoerwet (Stb. 1962, 295), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 24 maart 1988, Stb. 227

De Minister van Justitie,

Gelet op Artikel IV van de wet van 24 maart 1988, Stb. 227;

Besluit:

de tekst van de In- en uitvoerwet (Stb. 1962, 295), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 24 maart 1988, Stb. 227, in het Staatsblad te plaatsen als bijlage bij deze beschikking.

's-Gravenhage, 19 mei 1988

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Uitgegeven de *eenendertigste* mei 1988

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Tekst van de In- en uitvoerwet, zoals deze luidt na de wijziging van 24 maart 1988 (Stb. 227)

Artikel 1

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 2, tweede lid, wordt in deze wet en de daarop berustende bepalingen verstaan onder:

goederen: roerende lichamelijke zaken, met uitzondering van binnenlandse en buitenlandse wettige betaalmiddelen;

Algemene wet: de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (Stb. 1961, 31);

invoer van goederen: het doen volgen van goederen van enige bestemming als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onder a, en tweede lid van de Algemene wet, alsmede iedere handeling die daarop kennelijk rechtstreeks is gericht;

uitvoer van goederen: het doen uitgaan van goederen in enig geval als bedoeld in artikel 12 of 12a van de Algemene wet, dan wel het inslaan van goederen in douane-entrepot of het opslaan van goederen in een inrichting voor douane-opslag, in enig geval waarin ingevolge het bij of krachtens de Algemene wet bepaalde een aangifte ten uitvoer is vereist, alsmede iedere handeling die daarop kennelijk rechtstreeks is gericht;

College: het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

2. Deze wet verstaat onder internationale afspraak mede een besluit van een volkenrechtelijke organisatie.

3. Voor de toepassing van de bij of krachtens deze wet ter zake van invoer gestelde regelen worden goederen als bedoeld in de artikelen 114, 119 of 119 in verband met 122 van de Algemene wet, dan wel vermiste goederen als bedoeld in artikel 126, eerste lid, van die wet, geacht de bestemming ten invoer tot verbruik van die wet te hebben gevolgd.

Artikel 2

1. Indien het belang van de volkshuishouding, van de inwendige of uitwendige veiligheid des lands of van de internationale rechtsorde op zichzelf, dan wel een daarop betrekking hebbende internationale afspraak zulks naar Ons oordeel vereist, kunnen bij algemene maatregel van bestuur, in deze wet verder genoemd invoerbesluit, onderscheidenlijk uitvoerbesluit, regelen worden gesteld ten aanzien van:

a. de invoer of de uitvoer van daarbij aangewezen goederen,

b. de invoer of de uitvoer van goederen, die bestemd zijn voor, of van herkomst of oorsprong zijn uit daarbij aangewezen landen, dan wel een onbekende bestemming, herkomst of oorsprong hebben, of

c. de invoer of de uitvoer van goederen, die op een daarbij aangegeven wijze worden betaald.

2. In een invoer- of uitvoerbesluit kan worden bepaald dat bij of krachtens dat besluit ten aanzien van de invoer of uitvoer van goederen gestelde regelen slechts gelden met betrekking tot een of meer daarbij aangewezen bestemmingen onderscheidenlijk gevallen als bedoeld in de in artikel 1 opgenomen definitie van invoer onderscheidenlijk uitvoer van goederen. Daarbij kan tevens worden bepaald, dat voor de toepassing van die regelen en de daarop berustende bepalingen de definitie van invoer onderscheidenlijk uitvoer slechts betrekking heeft op de aangewezen bestemmingen onderscheidenlijk gevallen.

3. De in het eerste lid bedoelde regelen kunnen onder meer inhouden:

a. een verbod van invoer, onderscheidenlijk uitvoer, zonder vergunning van Onze bij het besluit aangewezen Minister;

b. toekenning aan Onze bij het besluit aangewezen Minister van de bevoegdheid tot het vaststellen van heffingen, door hem op te leggen ter zake van de invoer, dan wel de uitvoer van goederen, alsmede van restituties of bijdragen, door hem op aanvraag te verlenen ter zake van de invoer, dan wel de uitvoer van goederen;

c. toekenning aan Onze bij het besluit aangewezen Minister van de bevoegdheid tot het verlenen van teruggaaf of kwijtschelding van heffingen, door hem opgelegd ter zake van de invoer, dal wel de uitvoer van goederen;

d. toekenning aan Onze bij het besluit aangewezen Minister van de bevoegdheid van bij of krachtens het besluit gestelde regelen vrijstelling en, op aanvraag, ontheffing te verlenen;

e. al hetgeen naar Ons oordeel overigens is vereist ter voldoening aan een internationale afspraak als in het eerste lid bedoeld.

4. Bij een invoer- of uitvoerbesluit kan aan een of meer van Onze daarbij aangewezen Ministers de bevoegdheid worden toegekend om, ter uitvoering van een voor Nederland bindend besluit, vastgesteld door een orgaan van de Europese Gemeenschappen, regelen als bedoeld in het eerste lid te stellen, dan wel in dat invoer- of uitvoerbesluit gestelde regelen buiten werking te stellen. Daarbij wordt aangegeven ten aanzien waarvan de regels kunnen worden gesteld en wat de regels kunnen inhouden.

Artikel 2a

1. Indien een in artikel 2, eerste lid, bedoeld belang of internationale afspraak, ten behoeve waarvan in een invoer- of uitvoerbesluit ten aanzien van de invoer of uitvoer van goederen regelen worden gesteld, zulks naar Ons oordeel vereist, kunnen die regelen in dat besluit van overeenkomstige toepassing worden verklaard op andere handelingen, welke worden verricht met betrekking tot zodanige goederen, voor zover deze binnengekomen of uitgaande douanegoederen in de zin van de Algemene wet inzake douane en de accijnzen (Stb. 1961, 31) zijn. Ter zake van die toepassing kunnen bij of krachtens het besluit nadere regelen worden gesteld.

2. Voor de in het eerste lid bedoelde toepassing van de in een invoer- of uitvoerbesluit gestelde regelen worden onder krachtens dat lid aangewezen handelingen mede verstaan handelingen, die kennelijk rechtstreeks zijn gericht op het bewerkstelligen van een of meer van die handelingen.

Artikel 2b

Indien een in artikel 2, eerste lid, bedoeld belang of internationale afspraak zulks naar Ons oordeel vereist, kunnen bij algemene maatregel van bestuur regelen worden gesteld ten aanzien van in het internationaal handelsverkeer omtrent goederen te bezigen verklaringen, of kan bij algemene maatregel van bestuur aan Onze daarbij aangewezen Ministers de bevoegdheid worden toegekend te dien aanzien regelen te stellen en ander onverminderd het in artikel 2 bepaalde. Bij of krachtens zodanige maatregel kan het orgaan worden aangewezen, dat met het verstrekken van dergelijke verklaringen is belast. Bij zodanige aanwijzing kan van het aangewezen orgaan de medewerking worden gevorderd.

Artikel 2c

1. De voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een invoer- of uitvoerbesluit of een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 2b wordt Ons gedaan door Onze Minister van Economische Zaken en Onze Ministers, wie het mede aangaat, te zamen.

2. Alvorens de voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een invoer- of uitvoerbesluit of een maatregel als bedoeld in artikel 2b te doen, horen Onze in het eerste lid bedoelde Ministers de Sociaal-Economische Raad of een commissie als bedoeld in artikel 43 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie (Stb. 1950, K 22), dan wel de naar hun oordeel bij dat besluit in belangrijke mate betrokken produkt- en bedrijven.

3. Ten aanzien van een voordracht, betrekking hebbende op een invoer- of uitvoerbesluit of een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 2b, vast te stellen in het belang van de inwendige of uitwendige veiligheid des lands of van de internationale rechtsorde op zichzelf, dan wel in verband met een daarop betrekking hebbende internationale afspraak, geldt het tweede lid niet, ingeval naar het oordeel van Onze vorenbedoelde Ministers het algemeen belang zich tegen de toepassing daarvan verzet.

4. Zodra het op grond van het tweede lid gevraagde advies over een in overweging zijnd invoer- of uitvoerbesluit – of, zo aan meer dan één lichaam advies is gevraagd, het laatste van de gevraagde adviezen – is ontvangen, doen Onze bedoelde Ministers van deze ontvangst mededeling in de Nederlandse Staatscourant onder vermelding van de dag der ontvangst.

5. Een invoer- of uitvoerbesluit, zomede een besluit tot wijziging of intrekking daarvan, treedt niet eerder in werking dan twee maanden na de datum van uitgifte van het Staatsblad, waarin het wordt geplaatst.

6. Met betrekking tot een op grond van het belang van de internationale rechtsorde op zichzelf, dan wel op grond van een daarop betrekking hebbende internationale afspraak, anders dan een besluit van een orgaan van een volkenrechtelijke organisatie tot de voldoening waaraan de Lid-Staten van die organisatie juridisch zijn verplicht, vastgesteld invoer- of uitvoerbesluit, waarin regelen worden gesteld ten aanzien van daarbij aangewezen landen, zomede met betrekking tot een besluit tot intrekking of wijziging daarvan, is het bepaalde in het zevende en achtste lid van toepassing.

7. Met betrekking tot een invoer- of uitvoerbesluit als bedoeld in het zesde lid kan, binnen één maand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het betrokken besluit wordt geplaatst, door of namens één der Kamers der Staten-Generaal of door ten minste een vijfde van één der Kamers de wens te kennen worden gegeven, dat het betrokken besluit bij de wet zal worden bekrachtigd. Indien zodanige wens te kennen is gegeven, wordt zo spoedig mogelijk een desbetreffend voorstel van wet aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gezonden.

8. Indien een overeenkomstig het zevende lid ingediend wetsontwerp door één der beide Kamers der Staten-Generaal wordt verworpen, wordt het desbetreffende besluit onverwijld ingetrokken.

9. Een invoer- of uitvoerbesluit vervalt, behoudens eerdere intrekking, drie jaren na het in werking treden, tenzij bij nadere wet anders wordt bepaald.

Artikel 3

Een ministeriële regeling als bedoeld in artikel 2, vierde lid, alsmede een ministeriële regeling tot vaststelling van een heffing, een restitutie of een bijdrage, dan wel tot verlening van een vrijstelling, zomede een ministeriële regeling tot wijziging of intrekking daarvan, wordt in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt.

Artikel 4

1. Bij of krachtens een invoer- of uitvoerbesluit kunnen ter verzekering van een goede toepassing van hetgeen op grond van artikel 2 of 2a bij of krachtens dat besluit wordt bepaald regelen worden gesteld:

a. met betrekking tot het bij of in verband met de invoer of uitvoer van goederen, dan wel handelingen als bedoeld in artikel 2a doen van aangifte of van andere kennisgevingen;

b. met betrekking tot het bij of in verband met de invoer of uitvoer van goederen, dan wel handelingen als bedoeld in artikel 2a verstrekken van gegevens en overleggen van bewijsstukken;

c. met het oog op het in verband met de invoer of uitvoer van goederen, dan wel handelingen als bedoeld in artikel 2a nemen van monsters en onderzoeken van die goederen;

d. met het oog op het in verband met de invoer of uitvoer van goederen, dan wel handelingen als bedoeld in artikel 2a op die goederen uit te oefenen toezicht;

e. met betrekking tot het in de uitoefening van een beroep of bedrijf aantekening houden van de invoer of uitvoer van goederen of handelingen als bedoeld in artikel 2a alsmede van de vervaardiging, de be- of verwerking, het bewaren dan wel het aan derden afleveren van ingevoerde of uitgevoerde goederen, en het bewaren van de desbetreffende aantekeningen en bescheiden.

2. Bij of krachtens een dergelijk besluit kan voorts worden bepaald, dat ter zake van het aanvragen en ter zake van het verkrijgen van een vergunning, een restitutie, een bijdrage of een ontheffing bij dat besluit vastgestelde bedragen moeten worden betaald, en kunnen regelen worden gesteld betreffende het tijdstip en de wijze van betaling.

3. Weigering van een vergunning, een restitutie, een bijdrage of een ontheffing wordt aan de aanvrager schriftelijk onder opgave van redenen medegedeeld.

Artikel 5

1. De vergunningen, vrijstellingen en ontheffingen kunnen onder beperkingen worden verleend. Aan de vergunningen, vrijstellingen en ontheffingen kunnen voorschriften worden verbonden.

2. Deze voorschriften kunnen inhouden al hetgeen is vereist ter voldoening aan een internationale afspraak als in artikel 2, eerste lid, bedoeld.

3. De voorschriften, verbonden aan op invoer van goederen betrekking hebbende vergunningen, vrijstellingen of ontheffingen, kunnen de verplichting inhouden:

a. die goederen te leveren aan bij die voorschriften aangewezen afnemers of aan afnemers, behorende tot een daarbij aangewezen groep;

b. die goederen of de daaruit of met behulp daarvan verkregen goederen, indien die voorschriften tot uitvoer daarvan verplichten, niet uit te voeren naar in die voorschriften aangewezen landen.

4. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van vergunningen, vrijstellingen of ontheffingen, verleend ter zake van handelingen als bedoeld in artikel 2a, eerste lid.

Artikel 5a

1. Indien bij of krachtens een invoer- of uitvoerbesluit heffingen als bedoeld in artikel 2, derde lid, onder b, worden vastgesteld, worden bij of krachtens dit besluit tevens regelen gesteld met betrekking tot:

a. de gevallen waarin de heffingen verschuldigd zijn, de grondslagen waarnaar de berekening van de verschuldigde bedragen plaatsvindt en de tarieven van de heffingen;

b. de verschuldigdheid en de wijze van oplegging van de heffingen, alsmede de verzekering van de heffingen – het stellen van zekerheid daaronder begrepen – en de voldoening van de opgelegde bedragen.

2. Indien bij of krachtens een invoer- of uitvoerbesluit restituties of bijdragen als bedoeld in artikel 2, derde lid, onder b, worden vastgesteld, worden bij of krachtens dat besluit tevens regelen gesteld met betrekking tot:

a. de gevallen waarin aanspraak kan worden gemaakt op een restitutie of bijdrage, de grondslagen waarnaar de berekening van de uit te keren bedragen plaatsvindt en de tarieven van de restituties of bijdragen;

b. de aanspraak op en de voldoening van de toegekende bedragen.

Artikel 5b

1. Voor de krachtens deze wet opgelegde heffingen, voor zover deze bij algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen, is hoofdelijk mede-aansprakelijk:

a. degene, door wiens toedoen de heffing ten onrechte niet of tot een te laag bedrag is opgelegd dan wel geheel of gedeeltelijk ten onrechte is teruggegeven of kwijtgescholden;

b. degene, door wiens toedoen de heffing aan een ander is opgelegd wegens de niet-zuivering of gedeeltelijke zuivering van een douanedocument of een vrijstellingsrekening op diens naam als bedoeld in de Algemene wet;

c. degene, door wiens toedoen de heffing ten onrechte is opgelegd aan een persoon, die niet als schuldenaar kan worden aangemerkt;

d. degene, die onder omstandigheden als omschreven in artikel 121 of 124d van de Algemene wet met betrekking tot een aan een heffing onderworpen goed een handeling als aldaar omschreven verricht.

2. De aanwijzing, bedoeld in het eerste lid, kan verschillen naar gelang het de personen, bedoeld onder a, b of c van dat lid enerzijds, dan wel de personen, bedoeld onder d van dat lid anderzijds betreft.

3. Bij de aanwijzing kunnen nadere regelen worden gesteld omtrent de toepassing van de aansprakelijkheid.

Artikel 6

De oplegging van een heffing, de hoofdelijke mede-aansprakelijkstelling, bedoeld in artikel 5b, zomede de verlening van een restitutie of bijdrage geschiedt schriftelijk. Indien de betrokkene daarom binnen dertig dagen na zulk een oplegging, aansprakelijkstelling of verlening verzoekt, wordt hem schriftelijk medegedeeld op welke wijze het bedrag van de heffing, de restitutie of de bijdrage is berekend.

Artikel 7

1. Onze Minister van Economische Zaken en Onze Ministers, wie het mede aangaat, kunnen, wanneer zij overwegen een voordracht tot vaststelling, wijziging of intrekking van een invoer- of uitvoerbesluit te doen en naar hun oordeel een gewichtige reden een onmiddellijke voorziening eist, bij gemeenschappelijke regeling, in deze wet verder genoemd invoerregeling, onderscheidenlijk uitvoerregeling, overeenkomstig de in overweging zijnde maatregel regelen stellen en in het bestaande besluit vervatte regelen buiten werking stellen.

2. Behoudens in geval van toepassing van artikel 2c, derde lid, wordt een invoer- of uitvoerregeling niet vastgesteld of gewijzigd, alvorens op grond van het tweede lid van dat artikel advies is gevraagd.

3. De artikelen 2, tweede en derde lid, 2a, 3, 4, 5, 5a en 6 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8

1. Een invoer- of uitvoerregeling blijft, behoudens eerdere intrekking, van kracht, totdat een krachtens artikel 2, eerste lid, getroffen maatregel, welke hetzelfde onderwerp betreft, in werking treedt, doch uiterlijk tot acht maanden na de dag, waarop het in het artikel 2c, vierde lid, bedoelde advies is ontvangen, of, in geval van toepassing van artikel 2c, derde lid, uiterlijk tot acht maanden na het in werking treden van de regeling.

2. Een invoer- of uitvoerregeling, zomede een regeling tot wijziging of intrekking daarvan, wordt in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt.

Artikel 9

1. Onze betrokken Minister kan een vergunning, een restitutie, een bijdrage of een ontheffing intrekken, indien de te harer verkrijging verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest.

2. Een bijdrage of een restitutie welke is verleend in het kader van de uitvoering van een regeling, vastgesteld door een orgaan van de Europese Gemeenschappen, kan eveneens worden ingetrokken indien ingevolge een toepasselijk voorschrift, vastgesteld door een zodanig orgaan, geen aanspraak kan worden gemaakt op die restitutie of bijdrage.

3. De intrekking wordt aan de betrokkene schriftelijk onder opgave van redenen medegedeeld.

Artikel 10

1. Onze betrokken Minister kan de vergunningen en ontheffingen, behorende tot een door hem aangewezen groep, gezamenlijk intrekken, indien een gewichtige reden dit naar zijn oordeel noodzakelijk maakt.

2. Een krachtens het eerste lid vastgestelde beschikking wordt in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt.

Artikel 10a

1. Indien ter uitvoering van regelen, die mede op grond van artikel 2, derde lid, onder e, zijn gesteld, Onze bij die regelen aangewezen Minister nadere regelen stelt, is ten aanzien van die nadere regelen artikel 3 van overeenkomstige toepassing.

2. Ten aanzien van rechten en aanspraken te verlenen krachtens de in het eerste lid eerstbedoelde regelen, zijn de artikelen 4, eerste en tweede lid, 5, 6, 9 en 10 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 11

1. Onze betrokken Minister kan bevoegdheden, welke hem ingevolge het bij of krachtens een invoer- of uitvoerbesluit, een algemene maatregel van bestuur als in artikel 2b bedoeld of een invoer- of uitvoerregeling bepaalde, dan wel ingevolge artikel 9 toekomen, in een door hem te bepalen omvang aan het bestuur van een produkt-, een hoofdbedrijf- of een bedrijfsschap of van een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam als bedoeld in artikel 110 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie overdragen en ten aanzien van de uitoefening der bevoegdheden regelen stellen. De vorige volzin geldt niet, voor zover de toepasselijkheid daarvan bij het invoer- of uitvoerbesluit bij de betrokken maatregel, onderscheidenlijk bij de invoer- of uitvoerregeling, is uitgesloten.

2. Verordeningen, vastgesteld met gebruikmaking van een overgedragen bevoegdheid, behoeven de goedkeuring van Onze betrokken Minister. Zij zijn verbindend voor een ieder, behoudens voor zover bij de overdracht, dan wel in de verordening zelf, anders is bepaald.

3. Besluiten zonder algemene gelding, tot het nemen waarvan de bevoegdheid is overgedragen, kunnen worden genomen ten aanzien van een ieder, behoudens voor zover bij de overdracht anders is bepaald.

4. Een krachtens het eerste lid vastgestelde beschikking wordt, evenals een beschikking tot haar wijziging of intrekking, in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt.

Artikel 12

1. Hetgeen is verschuldigd ingevolge een krachtens deze wet opgelegde heffing kan, verhoogd met de op de invordering vallende kosten, bij dwangbevel, medebrenkende het recht van parate executie, worden ingevorderd door Onze betrokken Minister of, zo de heffing door een orgaan van een produkt-, een hoofdbedrijf- of een bedrijfschap of van een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam als bedoeld in artikel 110 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie is opgelegd, door de voorzitter van het betrokken lichaam.

2. Geen invordering geschiedt dan nadat de schuldenaar schriftelijk is aangemaand binnen een bij de aanmaning te stellen termijn van ten minste tien dagen alsnog aan zijn verplichting te voldoen. De aanmaning bevat de aanzegging, dat het verschuldigde bedrag, voor zover dit binnen de gestelde termijn niet worden betaald, overeenkomstig het eerste lid zal worden ingevorderd.

3. Het dwangbevel wordt, behoudens het bepaalde in artikel 12a, betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze, bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgescreven.

4. Verzet door de schuldenaar tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel wordt ingesteld door dagvaarding van de Staat, onderscheidenlijk het betrokken produkt-, hoofdbedrijf- of bedrijfschap of rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam als bedoeld in artikel 110 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, voor de rechtbank van het arrondissement, binnen hetwelk zijn woonplaats is gelegen.

5. Het verzet stuit de aanvang of de voortzetting van de tenuitvoerlegging niet, behoudens de bevoegdheid van de geëxecuteerde, die het verzet heeft gedaan, om hieromtrent een voorziening bij voorraad uit te lokken.

6. Het verzet kan niet worden gegrond op de bewering, dat de heffing ten onrechte is opgelegd, dat het bedrag van de opgelegde heffing onjuist is bepaald, of dat een mededeling als in artikel 6 bedoeld, dan wel een aanmaning tot betaling van de heffing niet is ontvangen.

Artikel 12a

1. In geval bij de tenuitvoerlegging van een dwangbevel beslag is gelegd onder derden, is de derde beslagene verplicht, tenzij ook door anderen beslag is gelegd of tenzij een vordering is gedaan als bedoeld in artikel 7 van de wet van 22 mei 1845, Stb. 22, na verloop van twaalf dagen na de beslaglegging, naar gelang hij gelden aan de geëxecuteerde verschuldigd is, deze aan de executant te betalen, zolang deze zulks verlangt, totdat het bedrag waarvoor beslag is gelegd met de kosten is voldaan.

2. Verzet van de geëxecuteerde tegen het beslag schorst de verplichting tot betaling. Indien het verzet is afgewezen en het afwijzend vonnis aan de derde beslagene is betekend, is deze opnieuw tot betaling verplicht.

3. De derde beslagene is rechtsgeldig gekwetend, indien hij te goeder trouw aan de executant heeft betaald.

4. Indien de derde beslagene niet aan zijn verplichting tot betaling voldoet, kan hij worden gedagvaard tot het doen van verklaring. De door het verzuim van de derde veroorzaakte kosten komen te zijnen laste.

Artikel 12b

1. Indien dit ingevolge een besluit, vastgesteld door een orgaan van de Europese Gemeenschappen, wordt vereist om te kunnen beoordelen of ten aanzien van de invoer of uitvoer van goederen maatregelen moeten worden getroffen, kan Onze Minister van Economische Zaken bij door hem aangewezen ondernemers onderzoekingen doen verrichten.

2. Deze onderzoeken kunnen uitsluitend worden gericht op het verzamelen van die gegevens, welke verkrijging naar het oordeel van Onze Minister van Economische Zaken noodzakelijk is om te voldoen aan hetgeen wordt vereist ingevolge een besluit als in het eerste lid bedoeld.

3. Voor het verrichten van onderzoeken als in het eerste lid bedoeld geeft Onze Minister van Economische Zaken voor ieder afzonderlijk geval schriftelijk opdracht. In zodanige opdracht worden de daarmede belaste ambtenaren en de te verkrijgen gegevens vermeld.

4. De overeenkomstig het derde lid aangewezen ambtenaren beschikken voor zover dit voor de vervulling van hun opdracht noodzakelijk is ten aanzien van ondernemers over de volgende bevoegdheden:

a. het inzage nemen van boeken en andere zakelijke bescheiden;
b. het maken van afschriften of uittreksels van deze boeken en bescheiden;

c. het ter plaatse vragen van mondelinge inlichtingen;
d. het betreden van lokaliteiten – voor zover geen deel uitmakend van woningen –, terreinen en vervoermiddelen, welke behoren tot de onderneming.

5. Zij kunnen hun bevoegdheid, als in het vierde lid, onder a, b of d bedoeld, zo nodig uitoefenen met behulp van de sterke arm.

6. Een ondernemer is verplicht om aan de overeenkomstig het derde lid aangewezen ambtenaren bij de uitvoering van hun taak de gevraagde medewerking te verlenen.

7. Onze Minister van Economische Zaken oefent de hem in dit artikel toegekende bevoegdheden niet uit dan in overeenstemming met Onze Ministers, wie het mede aangaat.

Artikel 13

1. Degene, die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een op grond van deze wet genomen beschikking, kan daartegen beroep instellen bij het College.

2. Behoudens voor zover daarvan in deze wet wordt afgeweken, zijn de artikelen 2, 3 en 5, alsmede de titels IV en V van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (Stb. 1954, 416) van overeenkomstige toepassing.

3. Indien een verzoek is gedaan als bedoeld in artikel 6, tweede volzin, wordt, in afwijking van artikel 33, eerste lid, van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie, het beroep tegen een beschikking als bedoeld in artikel 6, eerste volzin, ingesteld binnen dertig dagen na de dag, waarop de in artikel 6, tweede volzin, bedoelde mededeling is uitgereikt of verzonden.

Artikel 14

Vervallen.

Artikel 15

1. Artikel 41 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie is niet van toepassing.

2. Onze betrokken Minister kan om redenen van openbaar belang bij de inzending van stukken aan het College mededelen, dat de wederpartij van deze stukken geen kennis zal mogen dragen. Het College neemt van deze stukken geen kennis, tenzij de wederpartij heeft verklaard daartegen geen bezwaar te hebben.

3. Het College kan Onze betrokken Minister verzoeken binnen een bij dat verzoek genoemde termijn daarbij aangegeven inlichtingen schriftelijk te verschaffen en daarbij aangewezen stukken in te zenden. Onze Minister kan om redenen van openbaar belang het verschaffen van bepaalde inlichtingen en het overleggen van bepaalde stukken weigeren.

Artikel 16

1. De artikelen 58-60 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie zijn niet van toepassing.
2. Het College kan een beschikking vernietigen. Een vernietiging werkt van het tijdstip af, waarop zij wordt uitgesproken.
3. Indien het beroep tegen een op aanvraag genomen beschikking of tegen het niet vaststellen van een beschikking gegrond wordt verklaard, kan het College een termijn vaststellen, binnen welke Onze betrokken Minister wederom, onderscheidenlijk alsnog op de aanvraag zal beschikken.

Artikel 17

Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van de wet nadere regeling behoeven, kan deze geschieden bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 18

Het is verboden ter zake van een aanvraag om vergunning, ontheffing, restitutie, bijdrage, een verklaring als in artikel 2b bedoeld, of een recht of aanspraak als in artikel 10a, tweede lid, bedoeld onjuiste of onvolledige gegevens te verstrekken.

Artikel 19

1. Onze Minister van Economische Zaken en Onze Ministers, wie het mede aangaat, te zamen wijzen de ambtenaren aan, belast met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde.
2. Een krachtens het eerste lid vastgestelde beschikking wordt in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt.

Artikel 19a

De aangewezen ambtenaren zijn bevoegd van een ieder alle inlichtingen te verlangen, die redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig zijn. Zij zijn voorts bevoegd inzage te vorderen en afschrift te nemen van boeken en andere zakelijke bescheiden, een en ander voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zij kunnen ten einde afschriften te maken voor korte tijd afgifte vorderen.

Artikel 19b

De aangewezen ambtenaren zijn bevoegd alle plaatsen, met uitzondering van woningen, te betreden, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

Artikel 19c

1. De aangewezen ambtenaren zijn bevoegd goederen aan een onderzoek en aan een opneming te onderwerpen en daarvan monsters te nemen, een en ander voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zij kunnen daartoe verpakkingen openen.
2. De genomen monsters worden, voor zover mogelijk, aan de recht-hebbende op de goederen teruggegeven.

Artikel 19d

1. De aangewezen ambtenaren kunnen van de bestuurders van voertuigen en de schippers van vaartuigen vorderen dat deze hun vervoermiddelen tot stilstand brengen en naar een door hen aangewezen

plaats overbrengen, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

2. De aangewezen ambtenaren zijn bevoegd tot het doorzoeken van voer-, vaar- en luchtvaartuigen en hun lading, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 19e

De aangewezen ambtenaren zijn bevoegd personen, die goederen anders dan per voer-, vaar- of luchtvaartuig vervoeren, staande te houden ten einde die goederen aan een onderzoek te onderwerpen, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 19f

De aangewezen ambtenaren zijn bevoegd zich door andere personen die daartoe door hen zijn aangewezen te doen vergezellen, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 19g

1. Een ieder is verplicht aan de aangewezen ambtenaren alle medewerking te verlenen die zij redelijkerwijs bij de uitoefening van de hun in de artikelen 19a-19f verleende bevoegdheden behoeven.

2. Zij die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn kunnen zich verschonen van het geven van inlichtingen, doch uitsluitend voor zover het betreft hetgeen hun in hun hoedanigheid is toevertrouwd. Zij kunnen voorts het verlenen van inzage van bescheiden en het verlenen van medewerking weigeren, voor zover hun geheimhoudingsplicht zich daartoe uitstrekt.

Artikel 20

Allen die betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van deze wet, zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in hun hoedanigheid is bekend geworden, voor zover zij niet in die hoedanigheid tot mededeling daarvan bevoegd of verplicht zijn.

Artikel 21

Vervallen.

Artikel 22

Vervallen.

Artikel 23

Vervallen.

Artikel 24

Vervallen.

Artikel 25

Deze wet kan worden aangehaald als: In- en uitvoerwet.

Artikel 26

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.